

Oluf Johansen: Ad en lang Omvej naar den højtærede Minister til i § 3 at sige det, der er den egentlige Mening med Lovforslaget, nemlig at sikre Landbruget Arbejdskraft i den kommende Sæson. Jeg er enig i de Betragtninger, som ærede Ordførere allerede har fremført: at en Lovgivning af denne Karakter er en Undtagelseslovgivning, som vilde være utænkelig under normale Forhold. Dette at forbyde unge Mennesker at tage et Arbejde, som de mener at kunne tjene mest ved og kunne drage mest Fordel af, er noget, man nødig vil ind paa under normale Vilkaar. Mange vil maaske kalde det en Art Socialisering af vore Arbejdsforhold i Stedet for de frie Vilkaar, men det betyder for en kort Tid, at man leder den rigtige Arbejdskraft hen til det rigtige Arbejde.

Vi gaar nu ind i en Sommer, hvor megen Lediggang fra Vinteren kan afløses af megen Beskæftigelse, og jeg vil da fremsætte det Spørgsmaal, om man ikke fra Regeringens Side, hvis det skulde blive vanskeligt at fremskaffe den nævnte Arbejdskraft paa de Omraader, hvor det er afgjort nødvendigt for vort Samfundslivs Trivsel, midlertidigt skulde standse et og andet af de Arbejder, der holdes dyrt og kunstigt i Gang.

Den foreslaede Ordning er, som sagt, en midlertidig, ikke en varig Ordning, og jeg haaber ikke, at man ved at gennemføre denne har rejst et Problem med Hensyn til fremtidige Arbejds- og Beskæftigelsesvilkaar her i Landet. Disse Forhold arter sig og udvikler sig bedst under Frihed. Jeg anbefaler Lovforslaget, fordi Forholdene er ekstraordinære, og fordi Lovforslaget er nødvendigt for at løse en stor Opgave, ikke alene for Landbrugets Skyld, men for hele Samfundets Skyld. Det drejer sig om at sikre Høsten, sikre Ernæringen, Grundlaget for Samfundslivet i disse Tider mere end i andre. Det gælder afgjort om at tilrettelægge Arbejdet og Produktionsvilkaarene saaledes, at vi har Brød og Brændsel nok. Ungdommen ved Landbruget maa saa blive paa sin Post, her hører den til. Men saa maa man ikke glemme, at Samfundet og Landbrugserhvervet har en Pligt over for denne Ungdom til at skaffe den Chancer som frie og selvstændige Landmænd.

Da Lovforslaget har været behandlet endog meget grundigt i det andet høje Ting, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder, men anbefaler paa mit Partis Vegne Forslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel):

Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget og er ikke mindst tilfreds med de Udtalelser, der er fremkommet fra landbrugskyndig Side, gaaende ud paa, at man maa betragte denne Lovgivning som rent midlertidig, og at det over for den Landboudom, der nu skal forbeholdes Landbruget, medfører en Pligt til at byde den de bedst mulige Vilkaar.

Jeg vil gerne henvise det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, som spørger, om de paagældende er pligtige til, hvis der skulde blive Strid om Betalingen, at tiltræde Arbejdet, til Lovforslagets § 5, hvori det forudsættes, at Arbejdsanvisningen skal anlægge et Skøn, der giver Sikkerhed for, at de paagældende faar den Løn, som maa antages at være den rigtige under Hensyntagen til alle foreliggende Forhold. Men naar man byder denne Sikkerhed, som maaske i givet Tilfælde trods alt kan fremkalde visse Vanskeligheder for den arbejdsanviste, maa det være en Forudsætning, at vedkommende gaar i Arbejde, men har Ret til at klage over Betingelserne. Det er i Lovforslaget forudsat, at i saa Fald skal disse Klager behandles meget hurtigt, og jeg haaber, at de Amtsnævn, der nu er indført i Lovforslaget, vil kunne bidrage til baade at fremme Behandlingen af de Tvivlsspørgsmaal, der kan opstaa, og at give en Betyggelse for, at Arbejdsministeriet mindst muligt kommer til at beskæftige sig med disse Lønsørgsmaal.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen skal jeg bemærke, at det i Beskæftigelsesloven er forudsat, at Arbejdsministeren efter Forhandling med vedkommende Fagministre kan standse eller udskyde et Arbejde, hvis det viser sig, at det paagældende Arbejde paa uheldig Maade trækker Arbejdskraft til sig og holder paa Arbejdskraft, som der vil være Brug for i andre Erhverv. I det hele taget er den Opgave, der her forestaar for Ministeriet, jo af en meget vanskelig Karakter, og det er et meget stort Ansvar, der paahviler os; men jeg gaar ind i dette Arbejde med den bedste Vilje til at tjene de Interesser, som her skal tjenes, for at sikre Landbrugets Produktion og for at sikre, at de Brændselskilder, som vi har, bliver udnyttet paa bedst mulig Maade i disse vanskelige Tider.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.